

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **A. C.**, bývajúcej v K., proti žalovanému **A. Č. – G.**, K., o **neplatnosť zmlúv a vyhlásenia**, vedenej na Okresnom súde Košice II pod sp.zn. 30 C 1340/2001, o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti rozsudku Okresného súdu Košice II z 29. marca 2007 č.k. 30 C 1340/2001-130 a uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 29. júna 2007 sp.zn. 4 Co 146/2007 rozhodol

t a k t o :

Konanie o mimoriadnom dovolaní **z a s t a v u j e** .

Žalovanému náhradu trov konania o mimoriadnom dovolaní nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Košice II rozsudkom z 29. marca 2007 č.k. 30 C 1340/2001-130 určil, že zmluva o pôžičke č. Z. zo 17. augusta 2001 a zmluva o zabezpečení záväzku prevodom práva č. P. zo 17. augusta 2001 uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným, na základe ktorej Okresný úrad Košice IV, odbor katastrálny 21. augusta 2001 povolil vklad vlastníckeho práva pod č. V. je neplatná. Určil, že vyhlásenie povinnej osoby zo 17. augusta 2001, spísané v notárskej zápisnici notára JUDr. S. V. č. N X., NZ X. zo 17. augusta 2001, je neplatné. Účastníkom konania nepriznal náhradu trov konania a vyslovil, že štát nemá právo na náhradu trov konania. Pri rozhodovaní vychádzal z ustanovení § 132 ods. 1, § 553 ods. 1, § 657 Občianskeho zákonníka a vykonaného dokazovania na základe čoho dospel k záveru, že žaloba je dôvodná. O trovách konania rozhodol s poukazom na § 150 O.s.p. Dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré úspešnej žalobkyňi náhradu trov konania nepriznal videl v tom, že žalovaný bol uvedený do omylu na základe trestného činu syna žalobkyne.

Na odvolanie žalobkyne čo do výroku o náhrade trov konania vo vzťahu medzi účastníkmi Krajský súd v Košiciach uznesením z 29. júna 2007 sp.zn. 4 Co 146/2007 potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o trovách konania v právnom vzťahu žalobkyňa – žalovaný. Mal za to, že súd prvého stupňa správne, pri rozhodovaní o náhrade trov konania, aplikoval § 150 O.s.p.

Generálny prokurátor Slovenskej republiky na základe podnetu žalobkyne napadol rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku, ktorým súd nepriznal náhradu trov konania účastníkom konania a uznesenie odvolacieho súdu, ktorým potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o trovách konania v právnom vzťahu žalobkyňa – žalovaný.

V priebehu konania o mimoriadnom dovolaní žalobkyňa v písomnom vyjadrení k mimoriadnemu dovolaniu (doručené Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky 20. júna 2008) dovolaciemu súdu oznámila, že po zvážení všetkých okolností podnet na podanie mimoriadneho dovolania proti označeným rozhodnutiam „sťahuje späť“ a nechce, aby sa vo veci ďalej pokračovalo.

Podaním z 15. júla 2008 vzal generálny prokurátor Slovenskej republiky, vzhľadom na vyššie uvedené podanie žalobkyne, dovolanie späť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd rozhodujúci o mimoriadnom dovolaní (§ 10a ods. 3 O.s.p.) po zistení, že tento opravný prostriedok vzal generálny prokurátor Slovenskej republiky účinne späť, postupoval podľa § 243i ods. 2 O.s.p. v spojení s § 243b ods. 4, veta druhá O.s.p. a konanie o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky zastavil.

Pri rozhodovaní o trovách konania o mimoriadnom dovolaní vychádzal dovolací súd z ustanovenia § 148a ods. 2 O.s.p., v zmysle ktorého povinnosť nahradiť trovy konania o mimoriadnom dovolaní má ten, kto podal podnet na podanie mimoriadneho dovolania. Žalobkyňu nezaviazal nahradiť žalovanému trovy konania o mimoriadnom dovolaní, lebo žalovaný v dovolacom konaní nepodal návrh na rozhodnutie o trovách konania o mimoriadnom dovolaní (§ 243i ods. 2 O.s.p. v spojení s § 243b ods. 4 O.s.p., § 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. júla 2008

JUDr. Eva Sakálová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :